

Tyve-års-

BERETNING

FOR

Hallenskog Vel

UTARBEIDET VED

A. Holt og Eivind Reiersen

Utsikt fra Blåbergene.

Velets nåværende formann Sig. Jahnsen.

Tyve-års-

BERETNING

FOR

Hallenskog Vel

UTARBEIDET VED

A. Holt og Eivind Reiersen

Vi kommer igjen med:

Smakfulle og originale
skjermer og lamper

KERAMIKK
OG SMIJERN

Hjærdis Egelund a/s

Øvre Slottsgt. 27

Høydahls Planteskole og Staudegartneri

LILLE-BERG

Semsveien

Telefon Asker 608

Vi
leverer roser, prydbu-
sker, stauder, frukt-
trær og bærbusker til
vår og høstplantning.

Ta oss med på råd ved nyanlegg og beplantninger.

Planteskolens katalog
sendes til alle som
ønsker den.

De fleste av oss har en viss interesse for historie, det vil si en vil gjerne vite litt om ens egen opprinnelse, om ætten en stammer fra, om dens kår og utvikling gjennom tiden fram til i dag. Trekker en de riktige slutninger av ættens skiftende kår gjennom årene vil en ha lettere for å lære seg selv å kjenne. Det å kjenne seg selv er ofte vanskelig nok.

Noenlunde i samsvar med dette er trangen til å kjenne litt til grunnen en bor på. Setter en seg ned på egen grunn på et ukjent sted, interesserer det oss å ha, om bare aldri så lite kjennskap til det folket som bodde der før oss, eller som har eiet grunnen en bygger på og om de høve som var til stede under tidligere eiere.

Når det gjelder Hallenskog har den også sin historie. Ikke slik at skogen har noen spesiell historie, men den har gjennom tidene skiftet eiere og har tilhørt gods og garder som har en betydelig historie, som endog er knyttet sammen med Norges selvstendighetskamper, det norske folkets frihetskamper for å verge landet mot fremmed voldsmakt og overfallsmenn.

Går vi omkring på tomtene våre her i Hallenskog, trår vi så å si på historisk grunn. Det er bare å ta fantasien litt til hjelp. Det er kan hende det vi rent instinktivt har følt når vi ble så glad i dette stedet, men selvsagt er det ikke bare det som binder oss til skogen her. Vi synes godt om hyttene våre, og en gror likesom fast til grunnen her. Vi er glad i denne skogen, i åsene og fjellene. Vi liker oss her hvor orrhanen spiller like inn på hytteveggen og hvor vi kan se roya vagge over hyttetunet med de små killing-

nøstene i fotefaret sitt og hvor haren sitter undren like utenfor vinduet og løfter forlabbene og titter på oss. Her duver elg i skogen og dådyr løper kvast gjennom skogsnetet.

Det er nok så at dette skogens vilt iblant kan gjøre oss ugagn, men undres på om vi ikke liker det og. Vi er rare slik. Alt dette livet omkring oss her oppe i skogen mener vi vel er noe som hører oss til, og så får vi tåle om viltet en og annen gang forsyner seg av det vi ofte med stor møyen og meget besvær har sådd og plantet og fått til å gro. Men framfor alt er vi glade i skogen, åsene, fjellet og den livfornyende friske luften og roen og stillheten omkring oss.

Denne korte beretning levner ikke plass for en lang og vidtløftig historisk utredning. Så fristende det enn kan være å gjøre forsøket, får en nøye seg med et ganske kort utsnitt av det som kan kalles historie.

Halden med skogen har opprinnelig tilhørt Kjekstad, eller Kjekstadom som gården kaltes omkring 1400. I 1620 heter den Kiegstad og i 1660 bærer den sitt nuværende navn, Kjekstad.

Gården har i århundrer vært en av de største og mæktigste i Røyken. Den har hatt mange eiere. Noen gikk det ut med og noen var storrike. En tid hadde gården flere eiere samtidig, uten å være noe aksjeselskap, for atter å bli samlet på en hånd.

Veldige skogområder lå under Kjekstad. I nord grenset skogen mot Toverud, Eriksrud, Sæbjørnsrud, Skjellestad og Sæthre i Asker. Halden og haldenskogen lå da under Kjekstad, som på den tiden ikke hadde mindre enn åtte husmannsplasser.

Kjekstad har gjennom årene vært et midtpunkt i bygdas selskapeligheter. Elias Kremmer forteller i sine erindringer om sine Kjekstadbesøk og om all den hyggen han hadde der.

I 1808 ble Halden med skogen solgt til Ole Andersen Gjellum i Asker. Han overdro Halden til sin sønn Bernt, som hadde den i noen år. De tre Gjellumgårdene vi kjenner i dag var da en gård og for et storgods å regne. Det antas Gjellum er et av de første

bebygde og ryddede steder i distriktet. Det har fulgt makt og stor rikdom med gården, og den er knyttet til et bestemt avsnitt i vårt lands historie. Det fortelles at under Carl XII's innfall i Norge 1716 og den seinere beleiring av Akershus var Gjellum besatt av norske tropper. Det var en avdeling av den bekjente oberst Kruses dragoner som lå ved Gjellum for å stenge for svenskernes framrykking mot Røyken. Svenskene kom ikke så langt den gang. De nådde ikke lenger enn til Ravnsborg i Asker.

I Askerboka fortelles det videre, at under Gjellum hørte blant annet Underland og Halden. I 1824 ble Underland fraskilt Gjellum og blir selveiergård, og Halden med skogen blir solgt tilbake til Kjekstad og kom for annen gang under Kjekstad gård. Hvordan det så er gått videre med Halden får en vite av Harald Kjekstad, som har vært så elskverdig å gi oss følgende opplysninger.

— Bruksnummerne 3 og 4 ble fraskilt Kjekstad ved skyldsetting år 1852 den 31. juli, idet enken etter daværende eier av Kjekstad Ole Andreasen Kjekstad solgte til sine sønner Andreas og Ole Olssonner to parseller. (Følgende sitat etter skyldsettiengen):

«Bemeldte parsell av denne her nævnte eiendom tager sin begyndelse ved en bæk (Rødbæk kaldet), gaaende derfra i nordvestlig retning langs med gaarden Underlands, Skjellestads, Strømmøes?, Brænna og Paaveruds skov i Asker efter forhen mellem disse gaarder og Kjekstad opblinkede Mærker til et punkt, hvor gaarden Ulven støder til (Ulvenfuruen kaldet); derfra følger den Gulbrand Kjekstads dele i sydøstlig, sydlig og østlig retning til en stor furu og saa ret i øst efter idag blinkede træer til enden under Brændingsaasen til udgangspunktet — — — —»

Ved nedenstående skyldsetningsforretning ble denne parsell delt:

«Aar 1860, den 20. October var undertegnede av Fogden opnævnt mænd tilstede paa den andel av gaarden Kjekstad matr.no. 12, Lno. 25 b av skyld I Dal. 20 Skilling som i fællesskab eies av Andreas og Ole Olssonner. Partene erklærede forhen at have deelt eiendommen i 2 dele og delet begynner ved det nordre kjærn

av de saakalte Smaavand og følger en bæk mellem vandene til det søndre vand; gaar syd midt efter myren til et korset træ ved G. Kjegstads skov, hvilket træ er nedblæst. Den vestre del skulde tilhøre Andreas Olsen og den østre Ole Olsen.

Efter at have befaret denne eiendom blev vi enige om at dele skylden ligt mellem partene saa at hver parsel faaer en skyld av 2 Ort 22 Skilling — — —.»

Den østre del (Halden) har br.nr. 3. Den vestre del br.nr. 4 og tilhører nu Kjekstad.»

Harald Kjekstad beretter videre: «Hvorvidt den seinere eier Bernt Halden var sønn av nevnte Ole Olsen vites ikke. Bernt Haldens eneste sønn Ole døde og Bernt solgte Halden i 1896 til trelasthandler Langerud i Drammen, hvis sønn Lars Langerud bebodde eiendommen inntil 1912, da den ble solgt til en Nilsen der etter få år solgte den til direktør Nore.

Hvem denne Nilsen var vites ikke (han var i hvert fall svensk), men i hans tid ble den tidligere pent behandlede skog meget overhogd. Ved en brann, visstnok i 1911, ble den av Langerud oppførte uthusbygning lagt i aske.»

Dette er i korte trekk Halden og Hallenskogens historiske bakgrunn. Vi gir nu ordet til direktør Nore som meddeler:

— Da jeg overtok Halden gård med skog og huser var den i høy grad misrøktet. Den var ikke slik som i Bernt Haldens tid. Da var det kjempetømmer i skogen, og han skjøttet den godt og var forsiktig. Til brensel nyttet han bare vinnfall og tørrskog.

Langerud som kjøpte eiendommen av Kjekstad behandlet skogen pent. Han hadde dampsag nede ved Raubekk og drev i flere år tømmer fra skogen og saget opp materialer som han solgte. Hele tiden drev han skogen forstmessig. Han bygget nye huser på Halden, blant annet en flott hovedbygning i dragestil. Da jeg i 1917 overtok Halden var det gått sopp i bygningen. Grunnen den lå på var svært fuktig. Jeg fant å måtte rive bygningen, som jeg fraktet til Brusethkollen i Asker, hvor den står nu og er Oslo Sanitetsforenings eiendom. Nilsen som jeg kjøpte gården og skogen

Direktør Johs. Nore.

av hadde drevet rovhogst. Skogen så ut som en slagmark. Det var nok dem som smilte da jeg hadde kjøpt eiendommen og undret seg over hva jeg vilde med den. Jeg nyttet skogen til beitemark for kuer og hester, i mens foretok jeg opprensning av skogen. Jeg kjøpte også 600 mål skog av enkefru Bergitte Gjellum i Asker. Den skogen var pent behandlet. Den gikk fra Raubekk til Smävannsdalen. Jeg solgte straks fra en del småtomter nede i dalen, og en større jordstrimmel solgte jeg til Underland.

— Hvordan kom De på å utparselere Hallenskogen?

— Det kom folk og spurte om jeg vilde selge noen hyttetomter. Det var vel i 1920 antar jeg. I 1923 averterte jeg hyttetomter til salgs. Jeg hadde da bestemt at tomtene burde være minst på 10 mål og ingen skulde ha lov å dele opp tomten. Jeg ønsket ikke et nytt Lørenskog.

— Hvem var den første tomtekjøper på skogen?

— Så vidt jeg erindrer var det Sig. Jahnsen og Aksel Olsen, men de som kjøpte de første tomtene nede i dalen var Marius

NORDQUELLE-LYSELL A/S

MURMESTER OG ENTRE-
PRENØRFORRETNING

GRODAL MØLLE

K. R. STOKKE

Telefon Heggedal 42

A.s Johs. Grønseth & Co.

Oslo - Postboks 185

Hovedkontor, lager og verksted: Skøyen. Tlf. 58 243

Monument-utsalg i Oslo: Ullevålsveien 7. Tlf. 25 613

Marmorplater.

JOHAN ODDEVALD

Spikkestad.

Telef. 185

Snekkerverksted.

Kristiansen, Engberg og Henry Fjeldstad. Foruten Jahnson og Olsen var Berntsen og Paulsen med de første.

— Svarer utviklingen i skogen etter hyttebebyggelsen til de forventninger De stilte?

— Sant å si stilte jeg ingen særlige forventninger, men jeg synes utviklingen overgår de dristigste drømmer. Og det er alltid hyggelig å gjeste Hallenskog.

— Vi har latt oss fortelle at De opprinnelig mente at området burde være fri for oppdyrking og jordstrev og at det helst burde forbli i sin naturlige tilstand?

— Det er mulig jeg en gang var inne på noe slikt, men når jeg i dag ser hvordan det har utviklet seg i disse 20 år må jeg si jeg er glad og overrasket. Jeg gleder meg også over å ha kunnet bidra til at så pass mange har fått anledning til å eie litt av mor Norges grunn.

HALLENSKOG VEL STIFTES

«År 1924 den 15. juni avholdtes et møte av en del parselleiere i Haldenskogen, Røyken, for om mulig å få dannet en velforening til bedring av vegforholdene og belysning etc.

Der møtte ca. 25 parselleiere. Herr Marius Kristiansen opplyste at selgeren herr direktør Johs. Nore dessverre ikke kunde møte — — —»

I en sidenote til det protokollerte referat fra møtet er tilføyd: «møtet er sammenkalt av herrene Aksel Olsen og Sig. Jahnson». Foranstående referat fra omhandlede møte som er gjengitt i sin helhet meddeler, som en vil se intet om møtets utfall. Det er heller ikke innført noe referat fra møtet den 6. juli, da velet ble stiftet. Men årsberetningen som forelegges generalforsamlingen den 19. juli 1925 forteller om stiftelsen av velet og valgene til styret.

Vi gjengir her beretningen i sin helhet.

Foreningen som da heter Haldens Vel, får seg forelagt følgende beretning på generalforsamling den 19. juli 1925.

Røyken Jernvarefabrik A.s

Disp. J. Hauglin

Telefon Røyken 26

RØKEN BRANDKASSE STIFTET 1882

FORSIKRING AV HUS OG LØSØRE

Premie for tiden | Kr. 1.20 pr. 1000 for hus
» 1.30 » 1000 » løsøre

Telefon nr. 11

Nærmere opplysninger ved formannen
Birger Askestad, Røyken.

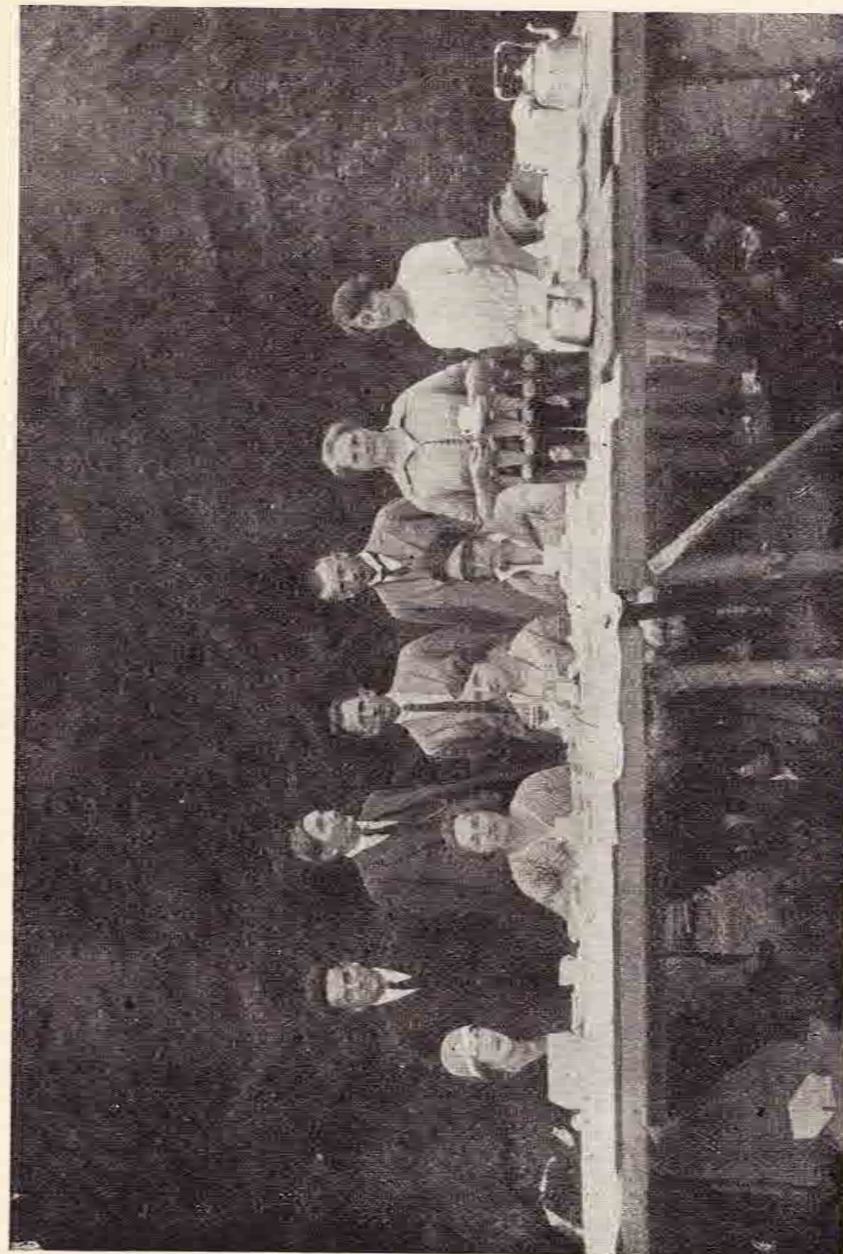
Røyken Landhandleri A.s

Telefon 7, Røyken

B. H. HØVIK

Kjøtt - Kolonial - Manufaktur

Telefon nr. 9 Røyken.

Velets første festkomité, sammen med styret.

*Første rekke fra venstre: Fru Hogås, fru Lindstrøm, fru Thorsen og fru Jahnson.
Anden rekke fra venstre: A. Hogås, Sig. Jahnson, Aksel Olsen, Asbjørnsen, fruene Hagen og Bernsten.*

«Styret tillater seg herved å meddele følgende om foreningens virksomhet og regnskap for året 1924—25.

Foreningen stiftedes som bekjent på det konstituerende møte den 6. juli 1924 med et medlemstall av 36. Antall medlemmer er i årets løp øket til 71. (Ikke innbetalt kontingent utgjør kr. 32,50.) Styret består av d'herrer Yggeseth, formann, Asbjørnsen viseformann, Schaulund sekretær, Jahnsen kasserer, og Aksel Olsen. Varamenn d'herrer Andersen og Nilsen. Revisorer: Trønder og Vold.

Styret har i årets løp hatt 10 møter.

Der ble den 12. desember avholdt et godt besøkt medlemsmøte hvor direktør Nore var frammøtt og gav medlemmene forskjellige orienterende opplysninger om Hallenskogen, og gav kr. 100,00 i bidrag til utsprengningsarbeider i Haugfossen. På møtet ble blant annet besluttet å yte et vegbidrag av kr. 25,00 pr. parsell. Som vegbidrag hittil er innbetalt kr. 1360,00. Der ble på dette møte også nedsatt en vegkomité bestående av d'herrer Hotvedt, Trønder, Schaulund og Dahl med Bakstad som varamann. Komitéen fikk i oppdrag å utarbeide planer for veger i Haldenskogen og de mest påtrengte forbedringer av eldre veger. På grunn av vegkomitéformannens forfall har styret overtatt den midlertidige forbedring av eldre veger.

Seinere har man av direktør Nore fått løfte om å få overlatt til utbedring av veger det som innkommer for salg av tømmer i Halden skogen. Man har hittil fått kr. 164,00. Enn videre har man av direktør Nore fått løfte på at den ene av de to lekeplasser i Plankedalen kan selges av velforeningen til inntekt for anlegg av veger. Velforeningens styre har med takk mottatt gaven samt anmodet direktør Nore om å få utstedt tinglest skjøte på velforeningen for den annen lekeplass i Plankedalen og en utfluktsplass.

Styret har støttet spørsmålet om en vegforbindelse mellom Heggedal og Røyken stasjoner vesentlig følgende langs jernbanelinjen. Styret har ved flere anledninger søkt Statsbanene om bedre togforbindelser mellom Oslo og Heggedal. Rutene er som bekjent

fra 5. juni betydelig forbedret, og fra 9. april fikk man det lokale søndagstog til Asker forlenget til Heggedal.

Av arkitekt Schaulund er no utarbeidet et kart i målestokk 1 : 2000 over hele Haldenskog. Det er tanken å få samtlige parseller nøyaktig oppmålt og inntegnet på kartet.»

Av denne beretning som er vèlets første framgår det at styret har tatt sin oppgave alvorlig og gått inn for den med atskillig energi. De resultater som foreligger etter mindre enn ett års arbeid kan en si er imponerende.

På generalforsamlingen i 1925 er foruten vegspørsmålet, spørsmålet om elektrisk kraft til lys oppe til drøftelse. Om dette heter det i referatet:

«Herr Asbjørnsen framkastet tanken om elektrisk lysanlegg i Hallenskogen og spurte om det ble overkommelig dyrt. Direktør Nore mente at man i tilfelle fikk lyset gratis i veggen. Herr Yggeseth bad om at alle som ønsker elektrisk lys i Haldenskogen å tegne seg på en liste for at styret så kunde sende en anmodning til Røyken elektrisitetsverk desangående.»

Saken var nære sin løsning da krigen brøt ut og forkludret det hele, men dermed er saken ikke bortfalt. Så snart vi går inn i noenlunde normale tider igjen kommer saken opp på nytt.

På generalforsamlingen i 1929 reiser Carsten Holm spørsmålet om å henlegge generalforsamlingen i Oslo. Da det måtte lovforandring til for en slik beslutning ble saken utsatt til neste generalforsamling, hvor Holms forslag ble vedtatt.

På denne generalforsamling besluttet man etter forslag av Holth å dele de midler som var innsamlet til veger etter medlems-tallet blant dem som var interesserte i de to vegprosjekter, Haldenkleiva og Underlandsvegen.

Det velges no to vegkomitéer. For østre veg valgtes Bakstad, Hilton og Ekelund med Asbjørnsen som varamann, og for søndre veg C. Holm, Holth og Furulund med Hernes som varamann. Dette er i 1930.

Det ble en stri tårn for vegkomitéen å få løst det nye vegpro-

Hamang Sag & Høvleri

Telefon 38 470

Sandvika

SANDVIKA METALLSTØPERI

Telefon 38 707

SANDVIKA

Sandvika Begravelsesbyrå

Opprettet 1924

Innehaver: FRU AAGOT HALVORSEN

Telefon 38 920

Alt vedrørende begravelser og kremasjoner ordnes.

OTTO SCHAULUND

STENHOGGERI

Gravmonumenter - Bygningssten.

Thor Mehlum

BYGNINGSINDUSTRI

Telefon Royken 164 SPIKKESTAD

sjekt opp Haldenkleiva. Et par av grunneierne nektet å avstå grunn. Etter mye strev ble det skjønnsforretning, og dermed var spørsmålet løst. Det var no å skaffe penger til å påbegynne veganlegget. Det var ingen liketil affære, men lykkedes etter iherdig arbeid fra vegkomitéens side.

På generalforsamling etter generalforsamling er det vegspørsmålet som er hovedtemaet, hva det er fremdeles og sikkert vil vedbli å være i mange år enda.

For de parselleiere som er kommet til de seinere år vil det være vanskelig å fatte det arbeid som gjennom årene er nedlagt i velet for å gjøre Hallenskogen farbar, ikke bare med hest og vanlige kjøreredskaper, men også med bil. Da de første pionerer begynte å bygge i Hallenskog, måtte materialene fraktes på mange slags vis. På vintertid kunde en nytte hest, men om sommeren ble det å bære materialene gjennom ulent mark og gjennom kronglet skog, men de gav ikke opp. De bygget seg hytter og de bygget veger. Det var lite med penger og ikke alle parselleiere var like villige til å yte bidrag, og det har ofte vært vanskelig om å få noen til å utføre arbeidet. De iherdigste begynte å arbeide på vegene selv. De møtte vansker nok til å gi det hele på båten, men de gav ikke opp, de fortsatte arbeidet og de fortsetter framleis. Disse menn skylder velet meget, og påskjønet blir de heller aldri, men de bør minnes og takkes.

BRØNNSPØRSMÅLET

En av de oppgaver det har vært arbeidet adskillig med er anlegg av brønner på hensiktsvarende steder. I 1936 bevilger styret kr. 30,00 til oppmuring av brønn i krysset: Nores veg og Blåbergvegen. Det innleveres anbud på kr. 75,00 for oppmuring av brønn, som også skal ha læsbart lokk. De resterende kr. 45,00 forutsettes innbetalt frivillig av de interesserte oppsittere. Saken er oppe til behandling flere ganger. Det gjelder for det meste drøftelse av innbetalingen av de private tilskudd. Endelig i 1939 blir brønnen fer-

Læge **N. N O R D B Y** Thule, Røyken

TELEF. 48

Tannlæge **K R. H O V R I N G**
Røyken

Dr. ARNE ERIKSEN

R Ø Y K E N

Telefon 149

Kontortid 9—12
I g. Trygdekassens gård.

A.S RØKEN HANDELSFORENING

R Ø Y K E N S T.

Telefon Røyken 2

Petter Dalen

H v a l s t a d

Kolonialavd. telefon Nesbru 117
Kjøtt, fisk og grønnsaker .. 144
Manufakturavd. 144²
Jernvare og farveavd 174

dig, men lokket mangler. Brønnen er til stor nytte for oppsitterne, da flere av disse ikke har årevist vann på tomten. Det er særlig vanskelig i tørre somre. Det har videre vært på tale å bygge en brønn på rådmann Eikas grunn i Kleiva. Styret bevilget kr. 20,00 til dette øyemed, det overskytende skulde dekkes av de interesserte. Det ble utstedt anbud på oppmuring av brønn, men noe anbud er ikke innkommet.

VELETS ØKONOMI OG VEGBYGGING

Av det foranstående ser man at Velets arbeidsoppgaver har vært mangeartet. Det kan derfor være av en viss interesse å få en oversikt over hvorledes enkelte spørsmål er løst rent økonomisk.

Vi har tatt med et utdrag av Velets regnskap som viser den inntekt og utgift som Velet har hatt fra starten og fram til 1. april i år. Likeledes er medtatt et sammendrag av regnskapene for Søndre Vegstyre og Nordre Vegstyre fra 30. juni 1928 til 1. april i år.

Av regnskapene framgår det at de vesentlige utgifter har vært anlegg av veger.

For 20 år siden var det bare skogsveger, og disse var preget av søle. Hester som ble benyttet til kjøring av materialer m. m. gikk i søle til knærne flere steder. Parselleierne måtte smyge seg gjennom skog og kratt for å komme til sine parseller noenlunde tørskodd.

Da velet var stiftet gikk det ikke lenge før det ble besluttet å yte et vegbidrag på kr. 25,00 ved siden av den ordinære kontingent på kr. 5,00. Året etter besluttet det igjen et vegbidrag på kr. 25,00 men Velet gav parselleierne høve til å opparbeide vegen ved sin parsell som bidrag.

Flere parselleiere utførte arbeid på vegene foran sine parseller. Det kan nevnes at Blåbergvegen fra bekken i Plankedalen til Nores veg og Blåbergbakken er utført som frivillig arbeid, samt en del av Nores veg.

Velets formenn gjennom 20 år.

Yggeseth.

Asbjørnsen.

Sig. Jahnsen.

Holt.

Paulsen.

Joh. M. Hansen.

Velet satte istand Plankedalsvegen fra malermester Jahnsens parsell og opp til Paulsens parsell. En gangsti ble lavet fra Underland til Lekeplassen i en lengde av 504 meter.

Det ble bygget en bru over Rødbekken. Likeså over Plankedalsbekken i Blåbergvegen.

For å skaffe avløp for vannet i Plankedalen ble noe sprengningsarbeid utført i bekkens nedre løp.

I 1927 fikk en herr Aksel Andersen kjøpt «Sletta» av Velet. («Sletta» var gitt Velet av dir. Nore.) Som betaling skulde Andersen utføre diverse sprengningsarbeider til utbedring av veger på for-

skjellige steder. Det arbeid som Andersen fikk gjort ble kalkulert til kr. 940,00. Resten kr 560,00 betalte han kontant til Velet.

På generalforsamlingen i 1928 ble det valgt 2 komitéer som skulde ordne med vegarbeidene for henholdsvis syd- og nordsiden.

Velet har seinere ytet tilskudd til vegkomitéene, og disse har stått fritt med hensyn til å benytte tilskuddet til beste for parsell-eierne.

Etter et grundig forarbeid (hvor det viste seg at kommunen (Røyken) hadde en skatteinntekt på ca. 4000,00 kroner av parsell-eierne i Haldenskogen- sendte Velet en søknad til Røyken kommune om et bidrag på kr. 1000,00 den 23. september 1937. Kommunen bifalt søknaden 30. oktober samme år. Etter en del vandring til fylkets vegkontor og befarung ble bevilgningen brakt i orden 10. august 1938.

Velets styre bevilget kr. 300,00 som tilskudd til det arbeid som skulde utføres. Plankedalsvegen ble ført fram til Lekeplassen og Kvevoldvegen satt i stand fra Trollkleiva og et godt stykke fram i retning Lekeplassen.

Av andre større utgifter Velet har hatt må nevnes paviljongen på Lekeplassen. Denne kom på kr. 831,91. Damekomitéen skaffet til veie kr. 675,00. Dir. Nore ytet kr. 50,00. Resten ble tatt av Velets kasse.

Søndre vegstyre:

På generalforsamlingen i 1928 valgtes en vegkomité på 3 medlemmer. Komitéen fikk navn av Vestre vegkomité. Komitéen kalles no Haldenskog Vels Søndre vegstyre.

Kassabeholdningen pr. 30. juli 1928 var kr. 50,00:

Komitéen hadde planer om å få bygget en ny veg i stedet for Haldenkleiva som hadde en stigning på ca. 4 meter. For å skaffe penger satte komitéen i gang et lotteri våren 1929, dette innbrakte kr. 436,40 netto.

Da grunnavståelsen var brakt i orden avholdt komitéen et møte

W. Fischer & Søn A.s
METALSTØPERI & MEK. VERKSTED

Rødfyllgt. 22, Oslo

A.s Rørlegger

Aut. rørleggerforretning

* * *

HAUSMANNSGATEN 16

Telefon: 24 456 — 24 175

BAKSTAD SMEDEVERKSTED

Ruseløkkbasaren 30

OSLO

Telefon 10898

Vi kompletterer med alt i villabygg.

for parselleierne som var interessert. På møtet enedes man om å yte kr. 50,00 pr. husrett til den nye kleivavegen. Komitéen påla kvinnene å skaffe kr. 1000,00 til dette arbeid. En kvinneforening ble stiftet og denne skaffet til vege kr. 1349,03.

Foruten å yte kr. 50,00 pr. husrett ble det seinere besluttet på et møte å yte kr. 15,00 pr. kvartal pr. husrett: Mens arbeidet pågikk i Kleiva hente det flere ganger at kassa var tom. Tomtene «Knoll og Tott» som var gitt komitéen av dir. Nore ble solgt for kr. 1800,00. Dette salg er inkludert i kjøpet som i regnskapsutdraget står oppført som «Innsamlet til Kleiva». Alle midler som komitéen kom i besittelse av samt lån ytet rentefritt av enkelte parselleiere ble brukt til arbeidet.

De midler som seinere er kommet inn for «Kleiva» benyttes til andre arbeider.

Bakken fra musiker Johansen og opp til kemiker Olsen er utbedret. Brua i Blåbergvegen er ombygd. Blåbergvegen er utrettet over «Sletta» idet et mindre areal er innkjøpt av denne til det formål. Blåbergbakken er ombygd så denne har no en stigning på ca. 8 meter. Likeledes er det utført noen mindre arbeider videre oppover. Noe arbeid er utført på veg opp mot Balindalen.

I Nores veg er bygget 100 meter kjøreveg i retning Lekeplassen. Vegen videre framover er utført privat. I Nores veg i retning Hengefoss har vegstyret latt bygge en større stikkrenne. Vegen ellers er bygget provisorisk; helt privat arbeid.

Vegstyret har no under krigen fått oppgjør for Kleiva av en del parselleiere som ikke tidligere har hatt anledning til å ordne seg. Det står no igjen bare en parselleier som ikke har ordnet seg.

Vegstyrets kontantbeholdning er pr. 1. april 1944 kr. 3071,30 som for tiden ikke kan brukes grunnet manglende arbeidskraft.

Asker Syatelier

Telefon Asker 129

Konfeksjon-, mote-, skinn- og manufakturforretning.

HALLENSKOG VEL

fra 3. august 1924 til 1. april 1944.

Inntekter:		Utgifter:	
Innkomet veikontingent.....kr.	2 480.—	Div. veganlegg 1925 til 1. juli 1928 ..kr.	2 895.23
Andersen for «Sletta»	560.—	Paviljong på «Lekeplassen»	831.91
Medlemskontingent	5 437.50	Tilskudd til «Søndre Vegstyre»	2 282.48
Utlodding og fester	900.57	—»— «Nordre Vegstyre»	1 178.33
Damekomitéen til «Lekeplassen»	675.—	Plankedalsveien	150.—
Dir. Nore	50.00	Knevoldveien	149.—
Renter	33.51	Kart, snebrøyting, rekvisita, assurance, skyldeling, gebyr, lokaleleie m. m. m. »	2 040.32
		Kontantbeholdning pr. 1. april 1944 .. »	609.31
	<u>Kr. 10 136.58</u>		<u>Kr. 10 136.58</u>

SØNDRE VEGSTYRE

fra 30. juli 1928 til 1. april 1944.

Inntekter:		Utgifter:	
Tilskudd fra Velet	Kr. 2 282.48	Bygging av kleiva:	
Innsamlet til bygdevegen	350.—	Grunnervervelse	kr. 709.—
—»— vedlikehold	1 865.—	Ingeniør og administrasjon »	955.54
—»— «Kleiva»	10 392.—	Redskap, materiell m. m. »	273.87
Fra Damekomitéen		Riks- og syketrygd	168.77
ved fru Thorsen	kr. 33.39	Arbeidslønn	» 6 541.11 kr. 8 648.29
Kvinneforeningen	» 1 349.03	Bygdeveien	» 405.—
S. Haldens Fremtid	» 100.—	Nyanlegg av veger	» 2 152.95
Ungpikeforeningen	» 98.51 » 1 580.93	Vedlikehold	» 2 317.24
Herr Flugstad til Blåbergv.	» 100.—	Andre utgifter	» 699.30
Inntekt av tilstelninger	» 661.58	Kontantbeholdning pr. 1. april 1944 .. »	3 071.30
Bankrenter	» 62.09		
	<u>Kr. 17 294.08</u>		<u>Kr. 17 294.08</u>

Lege **TH. ØVERGAARD** *Asker*

Alle hverdager 9—12 samt
Telefon 501 mandag, onsdag og fredag 17—18.

Distriktslege **ARNE H. FAYE**, *Asker*

Telefon 555 — Kontortid 9—12

LEGE KNUT REE **BERGGÅRDEN**
Telef. Asker 512

Kontortid 9—12 og 17—19.

ASKER FRUKT OG TOBAKK

Innehaver Hildegård Ramstad.
Bankgården. Telef. Asker 534

SKREDDERMESTER *Arthur Blomberg*
HVALSTAD — Telef. Asker 622

HVALSTAD BAKERI & KONDITORI

HVALSTAD *Filial: ASKER KONDITORI* *Telefon 405*
Telefon 489

HILFRED E. THORSDALEN **SPIKKESTAD**
BAKERI OG KONDITORI *Telefon Røyken 139*
anbefaler sine varer.

SPIKKESTAD AKTIETEGLVERK

Telefon Røyken 20

Nordre vegstyre:

På velets generalforsamling i 1928 valgtes en vegkomité til å ta seg av vegarbeidene for østsiden. Komitéen fikk navnet «Østre Veikomite» seinere omdøpt til «Nordre Veikomite» og endelig til «Nordre veistyre».

Komitéen gikk straks i gang med å planlegge vegutbyggingen, men små midler i kassa tvang komitéen til forsiktighet. Det ble bare mindre utbedringsarbeider den første tiden.

Den kjøreveg man hadde gikk om «Fjellstad». Her var det bratte bakker og uforholdsmessig dyrt å utbedre. Komitéen trådte derfor i forhandling med herrene Andr. Underland, Karl Underland og Helge Underland om rett til å anlegge kjøreveg over disse herrers eiendommer. Partene oppnådde enighet og undertegnet en kontrakt herom den 11. oktober 1931.

Underlandsvegen som stort sett følger den gamle gangsti har store muligheter for å bli en ideell kjøreveg. Hittil har vegstyret som det framgår av regnskapsoversikten brukt kr. 6 307,84 til vegen. Vegstyret håper at fortsatte bidrag vil komme inn så vegen kan bli enda bedre.

Vegstyret har latt utføre anlegg og utbedring av Bekkevegen, Hallåsvegen og Trollkleiva. Kjevoldvegen er ført et godt stykke fram mot Kjevolden — dette arbeid er utført for et kommunalt tilskudd, samt et mindre tilskudd fra velet.

Vedlikeholdet av vegene har vært lik null, da Kjevoldvegen ikke er ført fram til Lekeplassen som kjøreveg. Muligheten for å komme ned til velets sanntak gis kun på vinterføre, men under de nuværende forhold er det vanskelig for hestehjelp.

ASKER FISK OG VILT

Berg-gården

Telefon Asker 325

NORDRE VEGSTYRE

fra 30. juli 1928 til 1. april 1944.

Inntekter:		Utgifter:	
Tilskudd fra Velet	kr. 1 178.33	Utført arbeide i Bekkevegen	kr. 300.00
Innsamlet til veganlegg	» 4 674.—	» i Hallåsvegen	» 504.23
Salg av tomter	» 1 300.—	» i Trollkleiva	» 830.—
Fester og utlodning	» 766.80	» i Underlandsvegen	» 6 307.84
Innsamlet til Hallåsveien	» 449.23	Trygdekassa	» 128.47
Bankrente	» 30.75	Diverse, administrasjon m. m.	» 245.00
		Kassabeholdning pr. 1. april 1944	» 83.57
	Kr. 8 390.11		Kr. 8 399.11

LEKEPLASSEN

På et tidlig tidspunkt var direktør Nore så generøs å skjenke velet flere tomter. Den ene av disse ble skjenket til fest- eller lekeplass. De øvrige ble avhendet til inntekt for velet. Om det berettes det i avsnittet om vegbyggingen. Det var på forholdsvis kort tid blitt utparselert mange tomter, og behovet for et samlingssted var sterkt. Lekeplassen ligger pent til på en slette midt inn i dette granskogen. Det ble spørsmål om å bygge en paviljong. Igjen trer Nore støttende til. Han skjenker tømmer til reisverk, bord og det øvrige utstyr kjøpte velet

Det ble også bygget en danseplattung på tomten, som no etter mange års avbenyttelse var ilde madfart, hvorfor den ble revet ned i fjor. Det er forutsetningen å bygge, eller støpe en ny plattung så snart tidene blir slik at det er materialer å få kjøpt. Stedet har vært til megen glede og nytte. Her festes det og arrangeres tilstelninger som gjennom årene har innbrakt atskillige inntekter.

TOGFORBINDELSER

Det er nesten utrolig i dag at de nærmeste togforbindelser beboerne av Hallenskog hadde de første årene var enten Heggedal eller Røyken.

For parselleierne i nordre del er Heggedal framleis den nærmeste togforbindelse. De har bygget seg en bra og hensiktsmessig veg fra Underland og oppover til parsellene, men i den sørvestlige del av Hallenskog som teller overvegende del av velets medlemmer, måtte en enten nytte Heggedal eller Røyken stasjoner når det gjaldt togforbindelse.

De lange veger gjennom ulent mark var framkomsten vanskelig.

Det tok lang tid før det lyktes å få i stand holdeplassen Hallenskog.

Det var derfor naturlig at arbeidet med togforbindelsen har opptatt en bred plass i velets møter og sammenkomster fram gjen-

Asker Bok- & Papirhandel

Asker

TELEFON

4 4 6

ASKER TÊSALONG

Innehaver: INGEBORG SANDTORP

Telefon 503

*Når De er på
Asker, besøk*

YNGVAR HELLUMS
Damefrisørsalong.

Asker Samvirkelag

Telefon 265

Avd. 2 Heggedal

Telefon 51

Velets nåværende styre.

*Første rekke fra venstre: C. Holm, Sig. Jahnsen og Johansen.
Annen rekke fra venstre: Gabrielsen, Reiersen, Gjersøe og Bakstad.*

nom årene. Bare de som personlig har arbeidet med saken har oversikt over hva det har kostet av arbeid og tidsspille å løse spørsmålet. Ved seigt og iherdigt arbeid har en oppnådd at tog fra og til Oslo stopper 16 ganger i døgnet ved Hallenskog, men målet er enda ikke nådd hevder velets iherdige formann, malermester Jahnsen. Han har allerede satt seg i forbindelse med jernbanens autoriteter for

ASKER BLOMSTERHANDEL

Asker Bygningartikels gård.

Telefon Asker 416

ASTRI SUNDHAUGEN

MANUFAKTUR — KONFEKSJON

Telefon Asker 552

Asker Bygningsartikel-Co. A.s

*Bygningsartikler
Jernvarer
Farvehandel*

Telefon: { 356
456

ASKER DAMEFRISØRSALONG

BANKGÅRDEN

Telefon 459

Asker Blomsterstue

Innehaver HERTHA GRAN

Telefon Asker 610

MEIERIGÅRDEN

å få Hallenskog omdannet fra stoppested til *stasjon*. Og etter hva han opplyser er utsiktene til å få saken løst bra. Slik utvikler det seg stadig framover.

SNØRYDDING

En tid var det meget aktuelt å få en ordning i søndre del med snørydding på vintertiden. Erling Samuelson sørget også for i noen år å holde vegene farbare. For dette fikk han etterbevilget litt godtgjørelse, men i svære snøvintre er det forbundet med mye arbeid å holde vegene åpne, og skillingene velet har å disponere over har vært små og få.

De seinere år har saken vært mindre aktuell, antagelig fordi det har vært lite med snø de siste vintre. En kan vel gå ut fra at når tidene igjen blir «normale» vil spørsmålet atter bli aktuelt. *

KVINNENE TAR SIN TØRN

Kvinnekomitéen.

*Fra venstre: Fru Lindstrøm, fru Thorsen, fru Hagen
og fru Jahnsen bakerst.*

Det finnes en liten beskjedne protokoll for 1933, som beretter om et møte holdt hos fru Ragnhild Hansen den 28. juni. På møtet besluttet det å danne Søndre Hallenskog Kvinneforening.

Til styre valgtes: fru musiker Johansen, formann, fru Anna Lindstrøm, kasserer, fru Ragnhild Hansen, sekretær, og styremedlemmer ble fruene Jahnsen og Asbjørnsen.

Johan Hansen var til stede på møtet og redegjorde for utvidelse av paviljongen. Det ble enstemmig vedtatt at foreningens første oppgave er å tilvebringe midler til utvidelse av paviljongen.

I møtet deretter som holdtes allerede den 5. juli besluttet det å legge et dansegulv på Lekeplassen. Og 8 dager seinere, den 12. juli, besluttet foreningen å arrangere fest med pakkeauksjon på lekeplassen. Lørdag 22. juli holdtes festen med dans. I referatet fra møtet 23. juli berettes det at dansegulvet hadde Erling Samuelsen bygget ferdig dagen eller natten før festen, som hadde god tilslutning og brakte bra med mynt i kassa.

Det framgår av møteprotokollen at det stående tema på alle møter var arbeidet med å samle midler til ett eller annet formål for velet. De synes ha vært utrettelige når det gjaldt å løse de oppgaver som forelå. I siste protokollerte møte drøftedes det på hvilken måte de skal anvende de midler de har igjen i kassen. Det besluttet å nytte dem til reparasjon av Nores veg. Beløpet utgjorde kr. 52,00.

Men lenge før kvinneforeningen ble stiftet var kvinnene i aktivitet. De hadde organisert seg som en arbeidskomité, får en kalle det, som arbeidet på samme måte som foreningen siden.

De kvinner som tok særlig del i arbeidet for velets saker var blant andre, fruene Jahnsen, Lindstrøm, Anna Johansen, fruene Holm, Dahl, Hagen, Hernes, Thorsen, Asbjørnsen og Berntsen.

Særlig omtales fru Jahnsen som velets mest energiske og dyktigste loddseierske. For øvrig fordelte de arbeidet mellom seg på beste måte. Her som så ofte ellers er det kvinnes ukuelige arbeidsmot og offervilje som ved siden av mennene har arbeidet fram

sakene og løst dem. Gir kvinnene seg i kast med en oppgave stanser de sjelden på halvveien, men de fullfører den. Ære være dem for det.

UNGGJENTEKЛУBBEN

Fru Ellen Hilmen, som i pikedagene het Ellen Lindstrøm har vært så elskverdig å fortelle litt om Unggjenteklubben:

Dengang våre mødre hadde sin damekomité lærte vi å selge lodder og tigge inn utlodningsgjenstander. Da vi startet Ungpikeforeningen kunde vi kunsten.

Men vi kan gjerne tilstå at det ikke bare var for innsamlingens skyld at vi startet foreningen. Vi tenkte også på å få litt fest. Vi holdt møter heime hos hverandre både i byen og på hyttene.

Styret bestod av følgende:

Formann Astrid Hilmen, kasserer Anne Marit Johansen, sekretær Ellen Lindstrøm.

På våre møter loddet vi ut mindre ting, de større tingene solgte vi lodder på i ukevis. Hovedbeløpet tok vi inn på den første pakkeauksjon i skauen.

Jeg antar vi samlet inn ca. 300 kroner til Velet. Egentlig hadde vi tenkt å nytte disse penger til å anlegge en danseplattning på Lekeplassen, men de som ikke klødde i beina lenger mente det var bedre å la pengene gå til vegen. Slik ble det og vi måtte la drømmen fare. Men det viste seg at de som ikke behøvde dans, engang det var fest på Lekeplassen kom og hentet hele ungpikeforeningen med oppvartende kavalierer fra en dansemoro hos Berntsen. Det var vel blitt for stille på Lekeplassen. Vi vandret med for å hoppe på grastottene, men vårt dansegulv var sand og stein på vegen.

Hele vinteren hadde vi møter hos hverandre i byen, og da hadde det lett for å møte fram noen som en med beste vilje ikke kunde kalle ungpiker.

At vi tok oppgaven alvorlig framgår av at de fester vi holdt for oss selv alltid var sammenskuddsfester. Vi tok aldri en øre av kassa til det.

Asker Begravelsesbyrå*Innehaver Hans Løken.*

Telefon Asker 453

*Ordner alt
vedrørende
begravelser.***ASKER INDUSTRIFORRETNING***Ass. manufaktur kommer igjen.*

Telefon Asker 65

ASKER FARVEHANDEL*Innehaver Hans J. Ekjord*

Telefon Asker 645

*Sakfører***Dr. jur. JOHS. ANDENÆS**

Telefon 169 - Asker

ASKER AUTOVERKSTED*Innehaver KNUDSEN & SØN*

Telefon Asker 230

ASKER HOTELL

Telefon 224

ASKER

S E M B R U K

Telefon Asker 326

I 1931, tror jeg det var, var det fest på Lekeplassen nesten hver lørdag hele sommeren. Hele skauen var med som en familie, og her var en mengde ungdom dengang. No er ungpikene borte. De fleste er gifte og atskillige er mødre. Lekeplassen er øde og tom, men vi har da såpas av ungdommen i oss enda at vi håper atter å se Lekeplassen i sin fulle glans igjen med paviljongen stå gjestfritt åpen med duft av gammel god kaffe og wienerbrød og vi hører dragspilletts lokkende toner i den stille sommernatten, med gode minner om fred og glade dager.

SMAPRAT MED FRU JAHNSEN*Fru Anna Jahnsen.*

I farten hilser vi på fru Anna Jahnsen, mens hennes mann og jeg sitter og snakker litt om velet.

— De frue, har visst etter det andre kvinner her i velet vet å fortelle vært aktivt med i arbeidet helt fra første stund da velet ble stiftet og fram til i dag?

— Ja, jeg har visst det. Det var noen arbeidsomme år, men svært interessant har det vært. En del av oss kvinner ble valgt inn i en såkalt kvinnekomité, hvis vesentlige oppgave bestod i å arrangere fester og utlodninger til inntekt for velet. Behovet for penger var stort. Her skulde bygges veger, og en festplass måtte vi ha, og den skulde utstyres med paviljong og danseplattung. Alt kostet penger. Men folk var offervillige, ikke minst kjøpmennene på Heggedal. Særlig var kjøpmann Underland gavmild. Til våre festlige arrangementer skjenket han bestandig en kringle, og den innbrakte aldri under 30 kroner netto.

Heggedal Trevarefabrik

Telefon 10

*Dører, vinduer, trapper, kjøkken-
og butikkinnredninger.*

Heggedal Uldvarefabriker's Utsalg

HEGGEDAL

Tlf. Heggedal nr. 76

*Frakke-, dress- og kåpestoffer.
Trikotasje.*

Ellers så samlet vi sammen pakker som vi auksjonerte bort, og en 50—60 slike pakker med forskjellig innhold innbrakte flere hundre kroner i netto. Vi solgte dessuten øl og pølser og kaffe og kaker m. v.

— Så en dag hadde dere samlet inn så pass at paviljongen kunde reises?

— Ja, den dagen kom og, men de første festene ble holdt under åpen himmel, men det gikk fint, for vi var alle unge, og humøret var alltid på topp.

— Det går store ord om Dem som loddseierske.

— Nei, gjør det det. Det er så enkelt så. Det er bare å gå på det, ikke gi seg om en møter litt motbør. Er det noen som prøver å vri seg unna er det bare å møte dem på den andre siden og late som en aldri har spurt om de vil kjøpe lodder. De må være svært stæ om de ikke gir seg etter litt mas.

— Det sies De har vært frivillig inkassator for velet og?

— Ja, det skal være visst, men den jobben er ikke noe å trakte etter nettopp. De første årene var det vanskelig å få inn velkontingenten på kr. 5,00 i året pr. medlem.

Jeg måtte iblant stande til rette for hva pengene ble brukt til osv., andre vilde nødig betale kontingenten da de sjelden og aldri var på skogen. Men storparten var greie mennesker som var vel fornøyd med at noen vilde ofre tid og arbeid for å få kontingenten inn.

Det ærgerligste var, at hadde vi varer igjen i paviljongen etter en fest, så ble disse ofte stjålet. Vi måtte ta det tiloversblevne med oss heim, eller forsøke å selge det under hånd. Til og med det siste året er det gjort innbrudd i paviljongen, og tyvene har rapset med seg alt som var der av løse gjenstander. Men stort sett har det vært nye hygge og glede i det arbeid vi har nedlagt. Mange er de kvinner som har tatt sin tårn på skogen. Jeg vil gjerne nevne fruene Lindstrøm, Hagen, Thorsen, Hernes, Holm, Johansen, Asbjørnsen, samt frøkne Gulbjørnsrud med flere.

— Er det noen særlig tildragelse i forbindelse med skogen og velet De erindrer?

— Ja, det skal være sikkert. Det var en av de første årene. Vi gikk fra Heggedal stasjon og det var så å si ingen veg derfra heller. Da vi kom fra byen til Heggedal stod stasjonen under vann. Der stod vi, men så kom en mann roende etter landevegen i en passelig robåt. Han la inn til stasjonen og fraktet oss framover vegen til Underland. Her gikk vi i land og fortsatte over fjellet og videre fram. Slik kunde det være den gang.

FRU ANNA LINDSTRØM

tilhører det korps av pionerer som var med i arbeidet de første årene da velet ble til. Lindstrøms kjøpte sin parsell i 1924 og bygget i 1925. De hadde stedet for sommeropphold slik alle andre på skogen hadde sitt de første årene. I 1931 flyttet Lindstrøms for godt opp i skogen. De har gjennom årene holdt husdyr, såsom ku, gris, høns og kaniner, noe de framleis driver med.

— De trives visst bra her på «gar'n», spør vi fru Lindkvist, som nettopp har foret kua og no holder på å lage istand mat til grisen, som roper på hende nede fra fjøset.

— I det store og hele trives vi godt, men det er et svare strev med å skaffe fôr og mat til dyra, og slit er det med jorda og haven óg, men det går forholdsvis bra, og det er jo hovedsaken.

— De deltok tidligere meget aktivt med i arbeidet for velets saker fortelles det?

— Ja, jeg var med gjennom flere år i styrer og komitéer. Det var en interessant tid, da alle stod samlet i arbeidet for å fremme de mange saker som meldte seg for velet i årenes løp, men så ble det plutselig slutt. Det oppløste seg likesom av seg selv. Det kom vel også det til at en begynte å gå trett av maset gjennom alle årene.

— De liker Dem her har vi forstått?

— Ja vi liker oss godt, selv om ikke de store planer vi bar på

de første årene om å rydde og bryte hele parsellen og få istand et småbruk er blitt virkelighet. Var ikke krigen kommet og slått spillet over ende for oss, tror jeg planen var blitt realisert, men som sagt ble det stopp med det óg. Det er altså ikke vi som har tjent på krigen.

NOEN ORD MED VELETS FORMANN MALERMESTER JAHNSEN

Når beretningen for Hallensskog Vel skal sendes ut bør en nevne den innsats velets kvinner har gjort i disse 20 årene. De har tatt et stort løft, og mange saker skylder dem sin gjennomførelse. Den første kvinnekomité som ble nedsatt på det første årsmøte var fruene Hagen, Lindstrøm og Jahnsen. De gikk straks i gang med å samle inn penger til paviljongen på Lekeplassen. Det ble gjort i en fei ved småutlodninger og fester. Ved den fest årsmøtet holdt hadde damene bakt kaker for egen regning, som ble solgt og innbrakte et pent beløp. Paviljongen kom på 800 kroner. Det var nokså spennende før festen gikk av stabelen. Været så utrykt ut og så manglet vi musikk, men det lyktes omsider å få fatt i en til å spille trekkspill.

Det har vært arbeidet iherdig gjennom alle år av komitéer og styrer, med fester og utlodninger og ikke å forglemme pakkeauksjonene. Her var Johan Hansen den ideelle auksjonarius. Og så var det kjøpmann Underlands årevisse kringel som alltid innbrakte et pent beløp, og dessuten stod han til tjeneste med å skaffe det som en behøvde til festene. Det vi ikke fikk solgt tok han i retur.

På festene var det stor stemning og alle moret seg.

Jeg benytter her anledningen til å takke kvinnene for deres oppofrende arbeid og alle dem som har hjulpet til å skaffe fest og penger.

— — — —

— Hvem var den første tomtekjøper her på skogen? spør vi Jahnsen.

Også i krisetider

leverer jeg det beste.

Heggedal Bakeri & Konditori

K. LARSEN

Telefon 25

Alf. Kristiansen

Drosjebiltrafikk

Telefon Heggedal 21

Privatbolig:

Haakaas, Heggedal.

— Det er vanskelig å si, men såvidt jeg vet var det når det gjelder sørsiden en kaptein Mathiesen og en kunstmaler Rav. Men de som no er tilbake av de første tomtekjøpere er kjemiker Olsen og meg. Jeg hadde huset så pass ferdig i pinsen 1923 at vi flyttet inn.

Det hele gikk svært raskt for seg. Jeg så avertissementet om utparsellering av tomtene her i avisen onsdag. Søndag drog vi ut

Den første byggede og bebodde hytte på skogen.

Den tilhører Sig. Jahnsen.

og kjøpte vår parsell. Da var det bare håndgitt to eller tre tomter. Olsen og jeg kjøpte våre tomter samtidig.

— Og så bar det til å bygge?

— Jeg satte meg med en gang i bevegelse for å skaffe fram materialer, det var om å gjøre å få disse fram på vinterføre, sommeren var her uframkommelig. Det gikk fint, materialene kom fram i rett tid, og allerede i påsken begynte vi å bygge. Som sagt var det ferdig til innflytning i pinsen. Snart kom her en masse parselleiere, eller tomtene ble håndgitt på bestemt tid. Det ble litt kluss med skjøter og denslags, men også det ble ordnet etter hvert.

— Så kom tanken om å starte en velforening?

— Ja, så oppstod den. Det var ikke skjøtespørsmålet som minst bidrog til dette. Det gikk utrolig bra med å få velet i stand. Ved starten så det ut som de møtte «mann av huset».

— Og interessen for de saker velet har arbeidet med gjennom årene har vært bra?

— Ja, en må si det, men vi har alltid strevet med dårlig øko-

Hytte på sørsiden.

nomi, særlig de første årene. Det var ofte svært tungt å få inn kontingenten, og ellers var det ofte så som så med interessen ellers også. Første gang vi innkalte parselleierne til en doningsdag for å begynne vegarbeidet møtte det tre mann, to av styret og ett medlem. Vi gikk i igang med arbeidet vi tre og gravde en del grøfter.

— Det tok tid før det ble fart i vegbyggingen?

— Ja, det var en del vansker til å begynne med. Før Kleiv-vegen ble ferdig gikk det en sti opp kleiva som fulgte en bekk. Det var vegen. Myra oppe i Plankedalen var en oppkomme, blaut og uframkommelig. Vi rådførte oss med Nore for å få senket bekken

nedover til hengefossen. Dette ofret Nore 100 kroner på. Da senkningen var ferdig var myra tørrlagt. Hele affæren kom på 130 kroner. Vi slapp altså billig.

— Det tok vel sin tid før vegplanene kom i orden?

— Det var noe av det første vi tok fatt på. Vi fikk kartlagt og utarbeidet planer over vegene, og den planen som da ble utarbeidet er blitt fulgt i store trekk.

Hytte på nordsiden.

— Det har vært mer enn nok av oppgaver å sysle med gjennom disse 20 år?

— Ja, det har da det, men det har vært 20 fornøyelige år. Litt ærgrelser har det vært, men det er uunngåelig blant 150 parselleiere. Engler er ingen av oss, men jeg tror jeg har styrene gjennom årene med meg når jeg sier vi har hatt langt mer glede av arbeidet og samværet her enn ærgrelser.

— Har De noe ønske for velet?

— Ikke annet enn det at jeg ønsker det må fortsette å gå framover, og vi her i velet enda i mange år må få mange hyggelige stunder sammen i fest og i arbeid for felles sak.

HEGGEDAL KJØTTFORRETNING

Innehaver: L. O. BRAATHEN

Telefon Heggedal 36

HEGGEDAL AUTO CO.

HEGGEDAL

L. & F. Böhmer.

Telefon 55 - Etabl. 1937

*Vi utfører alt i bilreparasjoner.
Borrer, oppretting, lakkering,
generatormontering m. m.*

*Mottar også sveisearbeide —
elektr. & autogén — samt
dreiearbeide.*

*Motorvognforsikring.
Servisebil, dag og natt.
Bensinstasjon.*

RUSTAD MEIERI

Innehaver: RICH. THORESEN

Heggedal

Telefon 5

NOEN AV DE FØRSTE PARSELLEIERE FORTELLER

Det er rettet en henvendelse til en del av de som i første årene var i arbeidet for å løse de mange oppgaver som meldte seg for parselleierne i Hallenskogen. Det framgår av det disse har å fortelle at det oppgavene i første rekke tok sikte på var vegbyggingen. De andre spørsmål kommer i annen rekke.

Herr H. Asbjørnsen forteller følgende:

I de første årene fra utparselleringen av tomtene i 1923 og 24 fant sted var det mange vansker å overvinne for nybyggerne, særlig for dem som vilde bygge på toppen, eller utsiktsplassene. Det var jo nesten ikke veger, bare gangstier og vinterveger for tømmerkjøring. Materialer og husgeråd måtte bæres på ryggen, eller trekkes på sleder og i blant heises opp med taug. Vegspørsmålet var derfor det viktigste velet måtte ta seg av, men dyrtiden og mangel på arbeidskraft var enno gjeldende fra forrige krig. Arbeidsfolk og kjørere var det vanskelig om, uten til svært høye priser. (1924—25 ble det bedre). Vi hadde noen håndverkere som bygget for oss, men av mangel på transport stod arbeidet ofte stille.

Høsten 1924 var et usedvanlig rikt bærår i Hallenskogen. Da bærene modnedes dro håndverkerne på bærtur i stedet for å bygge. De tjente 30 og 40 kroner dagen på bærplukking, og da var det vel ikke noe å undres på at de valgte bærplukking. Etterpå ble det storangel i 3 og 4 uker og byggearbeidet måtte vente. Snøen kom i oktober det året og bygget manglet enda tak og snødde ned. Først til påske året etter var bygget mitt ferdig til innflytting, og hele familien gledet seg til en hyggelig påskeferie, men Langfredags natt kom det en voldsom storm med tung våt snø så hytta knaket i sine sammenføyninger. Vi lå våkne hele natten og engstet oss for at hyttetaket skulde blåse av. Verst ble det da et stort tre med et veldig brak la seg over taket. Vi trodde dommedag var over oss. Neste dag skinte solen varmt og godt igjen og vi fikk en fin påske likevel.

En masse vilt var det i skogen den gang. Det var hare, orre-

MARY FOSSUM *Damefrisørsalong*
TELEFON HEGGEDAL 71

Vannondolasjon — Tangkroll

BREIDABLIKK KAFÉ

Telefon Heggedal 8

anbefales.

H. B Ø H M E R

S m e d

Reparasjoner

Heggedal

utføres.

ROLF NÆSS

Transportforretning

Telefon Heggedal 80 a

Transport — Flytning

OSCAR YGGESETH

SLAKTERMESTER

TELEF. HEGGEDAL 111

Alt slakt utføres.

hane og annet vilt. Det nyttet oss lite å så erter eller plante kål, for haren spiste opp alt.

Folk fra Heggedal drog freidig omkring på tomtene våre og jaget både lovlig og ulovlig, for den gang var ingen tomter inngjerdet. En morgen ble vi vekket ved en kraftig harelos utenfor hytta, og så smalt et skudd. Vi så en Heggedalskar dra i veg med en diger hare. Like utenfor spilte orrhanen i en kronglegran. Men

Hytte på nordsiden.

enda var spillet slutt. Vi fant en haug med fjær. Det var reven som hadde vært på ferde. Her var også rikt rugdetrekk, og skuddene smalt rundt åsene. En varm vårkveld var det så mange rugder at gutten kom og fortalte at det fløy fullt av duer rundt hytta. Noe som livet opp om kveldene var de små nattuglene, «natt-trøsten» som med sine lyder var nokså nifse å høre på. Huggorm hadde vi masser av de første årene. På tomte hadde vi ei steinrøys som det stod en masse bregner i. Vi kalte den «ormegården». Her så vi fra en haug ned i «gården» ormene ligge. Det kunde være flere stykker av dem.

JOH. JOHNSEN

Mek. Verksted

Telefon Heggedal 101

Heggedal Colonial &
Isenkramforretning

Thv. Vanberg

Telefon 61

PAUL WIENCKE

HANDELSGARTNER

TELEFON HEGGEDAL 2

No er nok de fleste slått i hjel, eller flyktet. Det er sjelden å se en orm i skogen no.

Det var ofte litt stridt under oppmåring av tomtegrensene. «Kosten» som opptrådte på direktør Nores vegne gav iblant anledning til kjegel. Han målte ut «sirupssnipper» og kalte det 10 mål, selv om det bare var 5 å 6 mål. Han bare målte sidene og sa at 100×100 er 10 mål. Våget en å si at 10 mål var en kvadrat med 100 meter hver veg svarte han bare at det forstod vi oss ikke på.

Det var ofte bra med drikkevarer, og Kosten ble løst heim de mørke vinterkveldene.

De første årene var her livlig byggevirkksomhet. Det var familier med ungdommer som bygget i de fleste tilfelle, og søndagsgjester på besøk deltok gjerne ivrig med i arbeidet. No er ungdommen blitt voksen, er for det meste dratt ut og de «gamle» sitter igjen med hytta og har den sjøl eller leier den bort. Det gamle selskapelige livet fra gamle dager er også ebbet en del ut.

SEVERIN BAKSTAD

Severin Bakstad.

Da jeg for 20 år siden ble henvist til Plankedalen for å kjøpe byggetomt, var det naturlig å tenke, at jeg skulde komme opp i en dal full av planker og sagbruk, men dette var langt fra tilfelle, jeg kom tvertimot opp i et fjellterreng som er noe av det vakreste omkring Oslo. Med Blåbergfjellet i vest, Gjellumsåsen i nord, og

for øvrig fjellformasjoner over alt i terrenget, hvor masser av skogfugl og småvilt holdt til. Her skulde det vokse opp en hel koloni, med utsøkte, til dels kunstnerisk utførte heimer, (hytter). Det ble en voldsom intensitet i skogen de første årene. Jernbanen måtte innføre timetog til Oslo. Hallenskog stoppested måtte også komme, som en nødvendighet for å tilfredsstille behovet. Oppkjøring av materialer var vanskelig, da en var henvist til å nytte vinterveger, å kjøre på sommerføre var meget problematisk.

Haldens Vel var et faktum, med oppnevnte vegstyrer.

Det gjaldt å skaffe veger i skogen.

Vi på nordsiden kunde notere oss vintervegen fra Fjellstad, over Masseløkken til Rødbekk og videre en veg til Plankedalen og en opp Gjellumsåsen til Breimosen, som var hevdet veg og som kunde bearbeides til kjøreveg. Vegstyret ble fort klar over at vegen fra Fjellstad ikke kunde brukes, da den dannet en rett vinkel i skogen og som følge derav ble altfor lang. Folk i skogen tok seg selv til rette og gikk simpelthen over Underlandsjordene, som var korteste veg. Dette var uholdbare tilstander, og med bistand av velets formann, herr Asbjørnsen, ble det truffet en ordning med gangsti oppe i skogkanten. Det ble begynnelsen til Underlandsvegen. Vegstyret som den gang var sammensatt av Hylle'n, Hilton og meg hadde store planer, som gikk ut på å bygge en hovedferdselsveg fra Heggedal og som skulde følge fjellkammen og møte gangstien langs Underlandsjordet, som da var ferdig, videre over Masseløkken—Kvevollen—Plankedalen til Blåbergvegen, men dette ble det ikke noe av da det var nødvendig å bygge vegen opp Haldenkleiva. Her må jeg tilføye at dette var årsaken til at vi fikk to vegkomitéer. Vegstyret var stadig i kontakt med grunneierne for å få dem interesserte i vegplanene. I 1927 fikk vi den gledelige nyhet at gårdbruker Christoffer Stokker avstod fri grunn over eiendommen Masseløkken. I 1931 kunde vegstyret undertegne dokument med de andre grunneiere om avståelse av fri grunn. No kunde vegarbeidet begynne. Vegstyret var i disse år representert ved no avdøde sekretær Egelund som utførte et stort uegennyttig arbeid, videre av-

døde skomakermester Jonson og meg. Veg styret har gjennom årene arbeidet under vanskelige pengeforhold, men målbevist har vi til stadighet søkt å føre arbeidet framover. En takk til Haldenskog Vel, som alltid har vært sammensatt av de beste krefter, og som har hjulpet oss og bidratt til vårt gode resultat.

Hytte på nordsiden.

JOHAN M. HANSEN

som i flere år har vært formann i velet synes det er bra å bo i skogen. Han hører til de fastboende. Hver dag i uken reiser han med 5,30-toget til Oslo hvor han har sitt arbeid og tilbake fra Oslo med 17-toget om ettermiddagen, men det høres ikke ut som han finner det lange dagsverk noe besværlig.

— Når kjøpte De tomt på skogen? spør vi Hansen.

— Det var i mars 1924.

— De har altså vært med i nybyggerårene?

— Jeg kan vel si det. I den tiden jeg var formann pågikk arbeidet med Kleivavegen, og så var det strevet med stoppestedet Hallenskog som styret hadde en masse arbeid med. Det var fra

Damefrisør

GULLBJØRG KARLSEN

Telef. Heggedal 22

Bestill time.

*Fremdeles god permanent med beste oljer.
Vannondolasjon og tangkrøll.*

Tross

*vanskelige tider
kan vi levere det beste i*

**BRØD og
KAKER**

Bestillinger telef. 109
H E G G E D A L

S. Solberg

Nesbru Elektriske Forretning

Innehaver: F. KAARSBERG

Telefon 74 Nesbru.

Elektriske innstallasjoner og reparasjoner.

først av meningen at stoppestedet skulde hete Halden, men det ble nektet da det var en jernbanestasjon av samme navn tidligere, nemlig stasjonen i byen Halden. Det kom inn en masse forslag på navn, såsom: Lønseth og Røsåsen blant annet, men vi vilde jo ha et navn som svarte til Hallenskogen.

— De som bor her året rundt, hva er det De setter mest pris på her oppe i skogen?

— Stillheten og den hvite vinteren i motsetning til den urolige, grå og triste byen, men sommeren er jo også fin. Det er helsesamt å hvile ut etter en lang arbeidsdag i slike friske omgivelser som her oppe i skogen.

— De er altså i alle deler fornøyd med stedet?

— Ja, jeg må si det, så nær som den fordømte jordrotten som farer slemst fram her oppe med frukttrær og poteter. Den ser ut for å bli tallrikere år for år. Den er blitt en stor plage for de fleste parselleiere her oppe. Når det ikke er blitt mer frukttrær enn det er på parsellene, skyldes det rodden. Men noe må det gjøres for å få has på den. Jeg gjør en begynnelse nå i sommer med pinnsvin. Har fått løfte på seks stykker som jeg akter å sette ut i skogen, men da gjelder det at det hverken legges ut gift eller lages gassangrep på rottene, for det kan like godt ramme pinnsvinene. Tidligere var her ingen jordrotter, men da var her en masse pinnsvin, og de rydder ut rotter.

Bortsett fra rotteplagen synes jeg stedet er ideelt. Her er duf-tende skog og frisk luft i mengder, så det er helsesamt å bo her i skogen. For den som hver dag i uken går i arbeid på et verksted som jeg gjør, hvor luften ofte er mindre bra, er det godt å få puste ut noen timer i rein, frisk luft.

STOR FEST FOR VEGKOMITEEN

Da Kleivvegen var ferdig og åpnet for trafikk i 1932 ble der arrangert en fest for vegkomiteen. Den gikk av stabelen den 16. juli 1932 på Samuelsens låve. Det var et kraftig regnvær som

hindret at festen ble arrangert på velets vanlige samlingssted, Lekeplassen. Damene hadde, heter det i referatet av festen, dekorert festlokalet pent og hadde dekket noen langbord. Der servertes pølser med potetsalat og øl, m. m. Av komitéens 3 medlemmer møtte bare Dahl og Holm. Holt hadde meldt forfall. Formannen, Jahnsen, ønsket velkommen til bords og holdt talen for vegkomitéen hvorefter

Holm, Holt og Furulund.

han fra velet overrakte de 2 tilstedeværende Holm og Dahl hver sitt pene sølvbeger med inskripsjon. Holt fikk sitt beger siden. Deretter sang festdeltakerne en for anledningen forfattet «Kleivvise». Den lyder slik:

Mel.: «Hermann er en lystig fyr.»

Hallenkleiva var så lei,
bratt og stygg og steinet.
Damene de la i vei
for å få a' «beinet».

De holdt på i mange år,
mye slit og mye gnål,
kaffelag og fester,
tiggeri av gjester.

Endelig man samlet fikk
noe mynt i kassa.
Damene til styret gikk
og de drev og masa.
Holm og Holt og også Dahl
la i vei som de var gal
stakk og dividerte,
og eksproprieerte.

Det framgår av referatet fra festen at den innbrakte så mye at den dekket utgiftene og enda det meste av utlegget til sølvbegrene. Det stod igjen 12 kroner udekket, men de ble dekket av midler som gjenteforeningen på skogen hadde tilvegebrakt. Av alt framgår det at styrene gjennom årene har husholderert forsiktig og samvittighetsfullt med velets midler. Det forklarer hvorfor det er rukket så langt som tilfelle er med små midler.

CARSTEN HOLM

Carsten Holm.

Vi nyttet høve til å slå ne på Carsten Holm, mangeårig medlem og formann i Søndre vegstyre.

— De har vært med i arbeidet for velet gjennom mange år synes det framgå av protokollene?

— Har vært med gjennom alle år, men mitt vesentlige arbeid i velet har innskrenket seg til vegbyggingen.

— Hvor lenge har De vært medlem av vegkomitéen?

— Omkring 14 år, og de fleste år som formann.

— De var med da vegen opp Haldenkleiva ble til?

— Ja det var mye strid med den vegen. Da vi kom så langt at byggingen av Kleivavegen kunde begynne gikk det forholdsvis greit det var verst med å få ordnet avståelsen av grunn. To av parselleierne motsatte seg å avstå grunn, sjøl mot erstatning. Vi måtte gå til ekspropriasjon, og heller ikke det var så liketil, men det gikk. Vi hadde loven på vår side. Jeg nekter ikke for at vi satt nokså spente på rådmann Eikas veranda mens skjønnet tok sin avgjerdsløse. Og da resultatet forelå var det ikke fritt for at vi kjente noe som liknet seiersglede.

— Så tok dere fatt på arbeidet?

— No gikk det slag i slag til vegen var ferdig. Det ble en stor dag. Vegstyret kom i bil opp kleiva, på toppen av kleiva var strukket en transparang over vegen, og det smalt i flagg på begge sider. Hele skogens befolkning var møtt fram for å overvære høytideligheten. De viftet og ropte hurra og lykønskningene var mange og hjertelige.

— Så kom nye oppgaver og meldte seg?

— Selvsagt. Vi hadde oppgaver nok å ta fatt på, og har det den dag i dag. I de første årene var Dahl formann, og samarbeidet var det beste gjennom alle år, men det er Holt og jeg som arbeidet mest og lengst sammen og vil her nytte høve til å rette en takk til ham for iherdig og uegennyttig arbeid gjennom alle år. Han og mange andre burde hatt en spesiell artikkel i beretningen, men det vet jeg det mangler plass til.

Som mangeårig medlem og formann i Søndre vegstyre føler jeg trang til å takke mine kolleger i styret for godt samarbeid, og

som trass mange vansker har vært med og bidratt til å lette oss i arbeidet. Vi er nådd langt, men det går videre framover mot målet.

— Og målet er?

— Gode bilveger over hele skogen.

VELETS STYRE GJENNOM TYVE ÅR

1924—25: Yggeseth, formann. Styremedlemmer: Schauland, Sig. Jahnsen, H. Asbjørnsen, Aksel Olsen. Varamenn: Andersen og Nielsen. Revisorer: Trønder og Vold.

1925—26: Yggeseth, formann. Styremedlemmer: Aksel Olsen, Olstad, Jahnsen, Asbjørnsen. Varamenn: Schaulund og Nielsen. Revisorer: Trønder og Holm.

1926—27: Asbjørnsen formann. Styremedlemmer: Skjønhaug, Aksel Olsen, Jahnsen og Olstad. Varamenn: Pettersen og A. Holt. Revisorer: Trønder og Holm.

1927—28: Asbjørnsen formann. Styremedlemmer: Jahnsen, Skjønhaug, Aksel Olsen, Olstad. Varamenn: Høgås og Holt. Revisorer: Trønder og Holm.

1928—29: Jahnsen formann. Styremedlemmer: Herm. Johansen, A. Holt, Emil Hilton, Olstad. Varamenn: Høgås og Bakstad. Revisorer: Trønder og Holm med Ekelund som varamann.

1929—30: A. Holt formann. Styremedlemmer: Krabberud, Sandaker, Bakstad og Hilton. Varamenn: Høgås og Johansen. Revisorer: Trønder og Holm, med Ekelund som varamann.

1930—31: Johan M. Hansen formann. Styremedlemmer: Hagen, Hans Johansen, Sandaker og Bakstad. Varamenn: Høgås og L. Johansen. Revisorer: Trønder og Jahnsen med Ekelund som varamann.

1931—32: Johan M. Hansen formann. Styremedlemmer: Hagen, H. Johansen, Sandaker og Bakstad. Varamenn: Høgås og L. Johansen. Revisorer: Trønder og Jahnsen med Ekelund som varamann.

1932—33: H. Asbjørnsen formann. Styremedlemmer: Hilton, Joh.

RØKENES HANDELSSKOLE

STABEKK

*Iste september
begynner:*

1-ÅRIG DAGKURSER

¹/₂-ÅRIG DAGKURSER

1-ÅRIG AFTENKURSER

KURSER I STENOGRAFI

OG MASKINSKRIVNING

Forlang plan.

Telef.: 35 711

HEGGEDAL MEIERI & LANDHANDLERI A-S

E. Kuskerud

- Johnsen, Flugum, Hansen og Hagen. Varamenn: A. Holt og Høgås.
Revisorer: Trønder, Jahnsen med Ekelund som varamann.
- 1933—34: Paulsen formann. Styremedlemmer: Holm, Hilton, Flugum,
Hagen og Hansen. Varamenn: A. Holt og Høgås. Revisorer: Trøn-
der, Jahnsen med Ekelund som varamann.
- 1934—35: Paulsen formann. Styremedlemmer: Ekelund, Th. Thor-
sen, major Mathiesen og Martin Hansen. Varamenn: Høgås og
Holt. Revisorer: Trønder og Asbjørnsen.
- 1935—36: Asbjørnsen formann. Styremedlemmer: Th. Thorsen,
Oskar Furulund, Mathiesen og Ekelund. Varamenn: Holt og
Høgås. Revisorer: Trønder og Sverre Nilsen.
- 1936—37: Asbjørnsen formann. Styremedlemmer: Eklund, K. Her-
nes, Mathiesen og Furulund. Varamenn: Holt og A. Jønsson, samt
fru musiker Johansen. Revisorer: Trønder og Thorsen.
- 1937—38: A. Holt formann. Styremedlemmer: Mathiesen, Sverre
Nilsen, Furulund og Hernes. Varamenn: fru Johansen og S.
Bakstad. Revisorer: Trønder og Thorsen.
- 1938—39: A. Holt formann. Styremedlemmer: Furu, K. J. Hansen,
Sverre Nilsen og Furulund. Varamenn: fru Johansen og Bakstad.
Revisorer: Trønder og Thorsen.
- 1939—40: A. Holt formann. Styremedlemmer: Mathiesen, K. J.
Hansen, Nilsen, Furulund. Varamenn: fru Jomansen Bakstad.
Revisorer: Asbjørnsen og Hilton.
- 1940—41: A. Holt formann. Styremedlemmer: Gulbrandsen, Ma-
thiesen, K. Hansen og Furulund. Varamenn: Hernes og Flugstad.
Revisorer: Hilton og Asbjørnsen.
- 1941—42: Jahnsen formann. Styremedlemmer: N. Furu, J. Gjer-
søe, R. Pettersen, C. Holm, Furulund og Krabberød. Varamenn:
Johs. Larsen og Hernes. Revisorer: Asbjørnsen og Hilton.
- 1942—43: Jahnsen formann. Styremedlemmer: Holm, Furulund,
L. Johansen, Bakstad, Eklund, Gjersøe. Varamenn: Shrøder og
Pettersen.
- 1943—44: Jahnsen formann. Styremedlemmer: Holm, L. Johansen,
Eivind Reiersen, Bakstad, Gjersøe og Karl Gabrielsen. Varamenn:
Shrøder og Pettersen. Revisorer: Asbjørnsen og Krabberød.

Sjursøya Kull & Koks A.s

Telefon: 15 880

Kongensgt. 18,
Oslo

Levering til

**Industri
og handel**

*Aasmund Engens
Annonsekontor a.s*

Universitetsgt. 7 IV - Postboks 801 - Telefon 32816

Oslo

Besørger alt i

Reklame

Overslag gratis.

Overtar annonseakkvisisjon.

Trykning

besørger av bøker
tidsskrifter, beret-
ninger, kataloger

m. v.